

**การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน**
**The Development of Essay Writing Ability of Mathayomsuksa 1 Students through
Genre-Based Learning**

ศิริกาญจน์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา¹ และ กิ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล²

Sirikarn Seneewong Na Ayutthaya¹ and Kingkarn Buranasinvattanakul²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: seneewongnaayut_s@su.ac.th

Received April 14, 2025; Revised July 6, 2025; Accepted July 23, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนหนองโพวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวน 26 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้เวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 8 คาบ ทดสอบก่อนและหลังเรียนอีก 2 คาบ รวม 10 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t -test dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ความคิดเห็นของนักเรียนมีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

คำสำคัญ: การเขียนเรียงความ; การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความ; แนวคิดอรรถฐาน;
การจัดการเรียนรู้

Abstract

This research aims to 1) compare essay writing ability of Matthayomsuksa 1 students before and after studying through genre-based learning, and 2) study Matthayomsuksa 1 students' opinion towards genre-based learning. The participants in this study consisted of 26 Matthayomsuksa 1/1 students at Nongpho Wittaya School, Photharam District, Ratchaburi, who were enrolled in the second semester of the 2024 academic year. The participants were selected using Cluster Sampling with classrooms used as the sampling. The study was conducted over a total of 10 class periods, including 8 learning periods, and 2 periods for pre-test and post-test assessments. The research instruments were 1) lesson plans, 2) essay writing ability test, and 3) student opinion questionnaire on genre-based learning. The statistical methods used for data analysis were mean (*M*), standard deviation (*SD*), and dependent *t*-test. The research found that: 1) students' essay writing ability after participating in genre-based learning was significantly higher than before, at the .05 level of statistical significance, and 2) students' opinions on genre-based learning were at the highest level of agreement.

Keywords: Essay Writing; Development of Essay Writing Ability; Genre-based Learning; Learning Management

บทนำ

ในบรรดาทักษะทางภาษาทั้งห้าด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการดู การเขียนถือเป็นทักษะขั้นสูงที่ต้องอาศัยการบูรณาการความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของผู้เขียน ดังที่ Sriyapai (2014) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะการสื่อสารขั้นสูงที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้และการทำงานทุกสาขาอาชีพ เนื่องจากเป็นทักษะที่ยากซับซ้อนกว่าทักษะอื่นใด แต่เป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดและสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งสามารถเก็บรักษาและเผยแพร่ได้อย่างกว้างขวาง การพัฒนาทักษะการเขียนจึงเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในทุกระดับชั้น (Chanphen, 1999)

เนื่องจากการเขียนมีความสำคัญดังที่กล่าวไว้ข้างต้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาไทยของผู้เรียน โดยกำหนดสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรดังกล่าวยังระบุว่า การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมากในการสื่อสาร เพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่คงทนถาวรยิ่งกว่าทักษะอื่น ๆ ในการนำเสนอข้อมูลความรู้ ความคิด และประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้ส่งสารสู่ผู้รับสาร หากผู้ส่งสารบกพร่องด้านความรู้ความคิดในการเขียน การถ่ายทอดสื่อสารก็บกพร่องด้วยคุณค่าตามไปด้วย

จากที่หลักสูตรกำหนดให้มีการพัฒนาทักษะการเขียนดังกล่าว การเขียนเรียงความถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญ เนื่องจากเป็นพื้นฐานของการเขียนประเภทอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนบันทึก บทความ รายงาน จดหมาย หรือ สารคดี ล้วนต้องอาศัยทักษะพื้นฐานที่ได้จากการเขียนเรียงความ ดังที่ Khattiya (2009) กล่าวว่า เรียงความเป็นการเขียนประเภทหนึ่งและเป็นพื้นฐานของการเขียนร้อยแก้วประเภทอื่น ๆ การเขียนเรียงความที่ดีจึงจำเป็นต้องยึดแนวทางและหลักการเขียนอย่างเคร่งครัด ด้วยเหตุนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้การเขียนเรียงความเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดสำคัญของสาระการเขียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ครูผู้สอนภาษาไทยจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความตามที่หลักสูตรกำหนด

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการเขียนเรียงความจะเป็นทักษะที่มีความสำคัญ แต่ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยยังประสบปัญหาด้านการเขียนเรียงความของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องจากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยที่โรงเรียนหนองโพวิทยา เป็นระยะเวลา 6 ปี พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การเขียนเรียงความของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเฉพาะในปีการศึกษา 2564 – 2566 ผลการประเมินจากการทดสอบหลังจบบทเรียน แสดงให้เห็นค่าคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดังรายงานผลการทดสอบที่ปรากฏใน ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความสามารถในการเขียนเรียงความของผู้เรียนในปีการศึกษา 2564–2566

มาตรฐานการเรียนรู้	ปีการศึกษา	ร้อยละนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	ค่าเฉลี่ย (μ)
มาตรฐาน ท 2.1 ม.1/4 เขียนเรียงความ	2564	38.60	8.70
	2565	36.36	8.73
	2566	37.93	9.22

ที่มา: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเรียนหนองโพวิทยา “คะแนนทดสอบหลังจบบทเรียน เรื่อง การเขียนเรียงความ ปีการศึกษา 2564 – 2566”

จากคะแนนทดสอบหลังจบบทเรียน เรื่อง การเขียนเรียงความของผู้เรียนในตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงคะแนนร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเรียงความอยู่

ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่ทางโรงเรียนกำหนด ซึ่งทางโรงเรียนได้กำหนด ค่าเป้าหมายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คือ ร้อยละ 70

จากปัญหาในด้านการเขียนเรียงความดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องหาแนวทางในการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเรียงความ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในการเขียนเรียงความ รวมถึงมีโอกาสดำเนินการด้วยงานเขียนเรียงความเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นแนวทางในการสร้างงานเขียนของตนเองได้อย่างชัดเจนตลอดจนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และฝึกฝนการเขียนเรียงความอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความของนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ผู้วิจัยได้พบว่าแนวคิดอรรถฐานเป็นหนึ่งในแนวคิดที่นิยมนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนอย่างแพร่หลายไม่ว่าจะเป็นการเขียนภาษาไทยและการเขียนภาษาต่างประเทศ การสอนตามแนวคิดอรรถฐานได้นำเสนอครั้งแรกโดย Halliday และ Hasan ในปี ค.ศ. 1985 ซึ่งเป็นนักภาษาศาสตร์ เชิงระบบ หรือ ไวยากรณ์เชิงระบบ (Systematic functional linguistics) และพัฒนาโดยกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลีย ได้แก่ Martin Rothery และ Christie โดยมีพื้นฐานจากแนวภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) แนวคิดนี้เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการและถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายโดยนักการศึกษาและผู้สอนภาษาในยุคปัจจุบัน โดยเน้นว่าการใช้ภาษาเกี่ยวข้องกับบริบททางภาษาและวัฒนธรรมที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์สื่อสารที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งแนวคิดนี้สะท้อนถึงวิธีการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายและเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ ดังงานวิจัยของ Intharakasem (2020) ที่พบว่า การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tiangtong (2020) ที่ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาแบบอรรถฐานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนเรียงความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาแบบอรรถฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ Boonchai (2023) ได้พัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง ผลวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้นในทุกครั้งของการวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานนั้น สามารถพัฒนาความสามารถทางการเขียนได้จริง เนื่องจากเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ ผ่านการศึกษาตัวอย่างที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถนำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติจริง

หรือเขียนได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถพัฒนาต่อยอดไปสู่การเขียนอย่างมีประสิทธิภาพในวิชาอื่น ๆ ได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

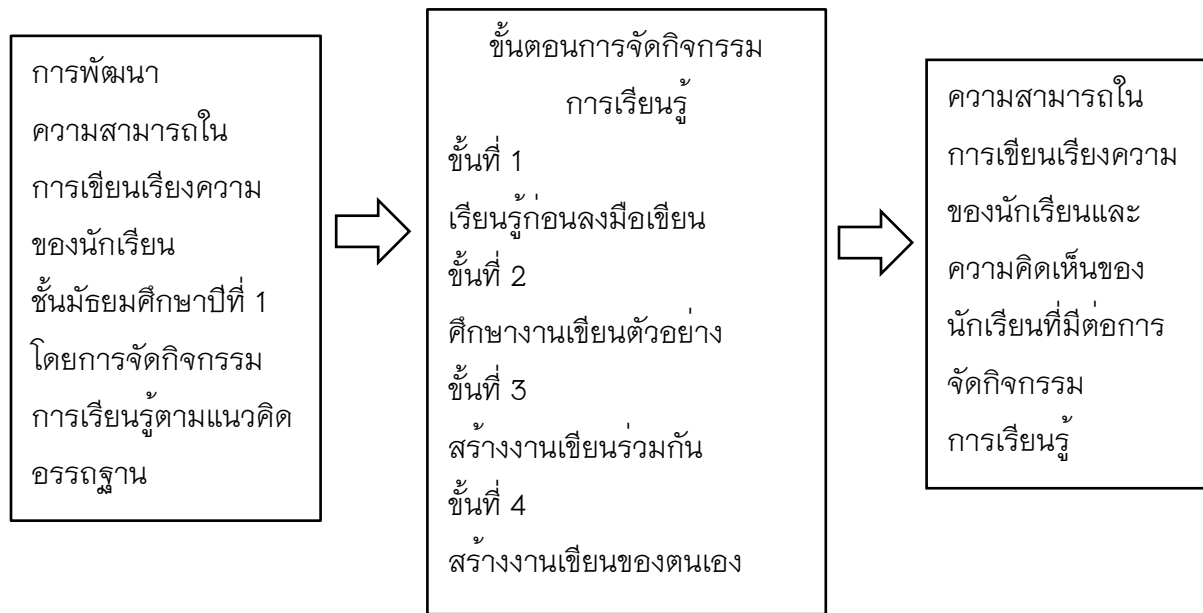
สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานเชื่อมโยงกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบ โดยในชั้นเรียนรู้อีกก่อนลงมือเขียน นักเรียนได้เรียนรู้องค์ประกอบและหลักการเขียนเรียงความที่ดี สร้างพื้นฐานความเข้าใจที่จำเป็น (Derewianka, 2012) ชั้นศึกษางานเขียนตัวอย่าง ช่วยให้นักเรียนได้วิเคราะห์รูปแบบและลักษณะเฉพาะของเรียงความที่มีคุณภาพ เห็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมสอดคล้องกับแนวคิดของ Martin & Rose (2008) ที่เน้นความสำคัญของการศึกษาตัวอย่างงานเขียน ในชั้นสร้างงานเขียนร่วมกัน นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดและร่วมกันเขียนภายใต้คำแนะนำของครู เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ช่วยเสริมความมั่นใจ (Hammond et al., 1992) และชั้นสร้างงานเขียนของตนเอง นักเรียนได้นำความรู้และประสบการณ์มาประยุกต์ใช้อย่างอิสระ

กระบวนการเรียนรู้นี้มีลักษณะเป็นขั้นบันได สอดคล้องกับทฤษฎีของ Vygotsky (1978) เรื่องเขตของการพัฒนาใกล้ขีดโดยนักเรียนจะค่อย ๆ พัฒนาจากการได้รับการช่วยเหลือไปสู่การเขียนด้วยตนเอง ซึ่งไม่เพียงพัฒนาทักษะการเขียนเท่านั้น แต่ยังสร้างเจตคติที่ดีต่อการเขียน เนื่องจากนักเรียนได้รับประสบการณ์ความสำเร็จในการเขียนอย่างเป็นลำดับขั้น (Feez, 1998) โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนหนองโพวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 2 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 55 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนหนองโพวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 26 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการเขียนเรียงความ

2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดอรรถฐาน เรื่อง การเขียนเรียงความ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที พร้อมตัวอย่างเรียงความจำนวน 12 ตัวอย่าง จากนั้นตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการพิจารณามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

2. แบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัยให้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 1 ข้อ พิจารณาความถูกต้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการพิจารณามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

3. เกณฑ์ประเมินความสามารถในการเขียนเรียงความ (Scoring Rubrics) มี 4 ระดับ 5 องค์ประกอบ คือ 1. ด้านองค์ประกอบ 2. ด้านเนื้อหา 3. ด้านกลวิธีการนำเสนอ 4. ด้านการใช้ภาษา และ 5. ด้านอักขรวิธี จากนั้นพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Rater Agreement Index (RAI) ระหว่างผู้ประเมินทั้ง 2 คนพบว่า เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนเรียงความมีความสอดคล้องเท่ากับ 0.92

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน มีลักษณะเป็นข้อคำถาม 12 ข้อ ประกอบด้วยกัน 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านเนื้อหา 2. ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3. ด้านประโยชน์ที่จะได้รับการจัดกิจกรรม จากนั้นตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการพิจารณามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

ขั้นตอนดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นก่อนทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบทดสอบอัตนัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

2. ขั้นทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที ไม่นับเวลาทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้

3. ขั้นหลังทดลอง หลังเสร็จการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเรียงความ หลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) ทดสอบกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้อสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที จากนั้นให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน ตรวจผลการทดสอบและตรวจผลแบบสอบถามความคิดเห็นแล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และนำคะแนนก่อนและหลังจัดการเรียนรู้มารเปรียบเทียบกัน โดยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)
2. วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างการวิจัยโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย คะแนนทดสอบการเขียนเรียงความ โดยใช้สถิติทดสอบทีแบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ที่ระดับนัยทางสถิติ .05 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานก่อนและหลังการทดลอง

การทดลอง	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	M	SD	t-test	Sig.
ก่อนเรียน	26	20	9.92	1.23	19.40	.00
หลังเรียน	26	20	13.62	0.90		

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน ($M = 9.92$, $SD = 1.23$) และหลังการจัดการเรียนรู้ ($M = 13.62$, $SD = 0.90$) เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent t-test) พบว่าคะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ลำดับที่ 1 นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดในด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($M = 4.68$, $SD = 0.32$) ลำดับที่ 2 นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม ($M = 4.61$, $SD = 0.35$) และ

ลำดับที่ 3 นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากด้านเนื้อหา ($M = 4.48$, $SD = 0.19$) สามารถสรุปผลการประเมินความคิดเห็นได้ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน

ข้อที่	รายการประเมิน	M	SD	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
ด้านเนื้อหา					
1.	ตัวอย่างงานเขียนที่นำมาให้นักเรียนได้ศึกษามีเนื้อหาที่น่าสนใจ เขียนได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.42	0.50	มาก	3
2.	ตัวอย่างงานเขียนที่นำมาให้นักเรียนได้ศึกษามีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.50	0.51	มากที่สุด	2
3.	ตัวอย่างงานเขียนที่นำมาให้นักเรียนได้ศึกษาสอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของนักเรียน	4.42	0.50	มาก	3
4.	แบบฝึกการเขียนเรียงความมีจำนวนเพียงพอต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน	4.58	0.50	มากที่สุด	1
รวมด้านเนื้อหา		4.48	0.19	มาก	3
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
5.	นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน กระตุ้นความสนใจในการเรียน	4.77	0.43	มากที่สุด	1
6.	การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน ช่วยให้นักเรียนได้เพิ่มพูนและสร้างประสบการณ์ด้านการเขียนเรียงความได้	4.62	0.50	มากที่สุด	4
7.	การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน ช่วยให้นักเรียนมองเห็นแนวทางในการเขียนเรียงความได้	4.65	0.49	มากที่สุด	3
8.	การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน มีระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนอย่าง	4.69	0.47	มากที่สุด	2

ข้อที่	รายการประเมิน	M	SD	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
	เหมาะสมและเพียงพอที่จะทำให้เกิด ความสามารถในการเขียนเรียงความได้				
	รวมด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.68	0.32	มากที่สุด	1
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม				
9.	การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน ช่วยให้ นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเขียน เรียงความของตนเองได้	4.62	0.50	มากที่สุด	2
10.	การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน ทำให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจในการเขียนเรียงความ ครั้งต่อไปได้	4.58	0.50	มากที่สุด	3
11.	การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน ทำให้ นักเรียนเขียนเรียงความได้ดีขึ้น	4.70	0.47	มากที่สุด	1
12.	การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน ทำให้ นักเรียนได้ฝึกคิดและทำงานอย่างเป็นระบบ	4.54	0.58	มากที่สุด	4
	รวมด้านประโยชน์ที่จะได้รับจากการจัดกิจกรรม	4.61	0.35	มากที่สุด	2
	รวมทุกด้าน	4.59	0.23	มากที่สุด	

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถด้านการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน พบว่าคะแนนเฉลี่ย ความสามารถด้านการเขียนเรียงความของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน ($M = 13.62$, $SD = 0.90$) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ($M = 9.92$, $SD = 1.23$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน พบว่า คะแนนความสามารถด้านการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานทำ

ให้นักเรียนได้ศึกษาตัวอย่างงานเขียนเรียงความหลายตัวอย่าง พร้อมทั้งได้วิเคราะห์ประเด็นด้านต่าง ๆ ของเรียงความตัวอย่าง ได้แก่ ด้านองค์ประกอบ ด้านเนื้อหา ด้านกลวิธีการนำเสนอ ด้านการใช้ภาษา และด้านอักขรวิธี ส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและมีแนวทางในการเขียนเรียงความ ได้มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนและครูผู้สอน รวมไปถึงครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกับผู้เรียนตลอดการทำกิจกรรม ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Vygotsky (1978) ที่เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถและความพร้อมที่จะเรียนรู้หากได้รับคำแนะนำ คำชี้แนะ และการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือครู เพื่อส่งเสริมให้ความคิดดั้งเดิมที่มีอยู่นั้นถูกเติมเต็มให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดหรือฐานที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความโดยนักเรียนจะได้เรียนรู้รูปแบบองค์ประกอบ และกลวิธีในการเขียนเรียงความผ่านการศึกษาดูอย่างเรียงความ ทำให้นักเรียนมีต้นแบบและแนวทางในการเขียนเรียงความที่ถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดหรือฐานมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์งานเขียนของตนเองได้ การศึกษาดูอย่างเรียงความจึงไม่เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนเท่านั้น แต่ยังทำให้เข้าใจบทบาทของภาษาในบริบททางสังคมและสามารถใช้ภาษาตามแบบแผนที่ถูกต้องได้อีกด้วย สอดคล้องกับ Boonchai (2023) ที่กล่าวว่าการพัฒนาความสามารถในการเขียนโดยให้ผู้เรียนอ่านงานเขียนต้นแบบ ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจว่างานเขียนแบบใดคืองานเขียนที่ดี และสามารถนำมาใช้เป็นแบบอย่างได้

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดหรือฐาน พบว่า โดยภาพรวมของนักเรียนในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($M = 4.59$, $SD = 0.50$) สะท้อนให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดหรือฐานเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความได้เป็นอย่างดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้รับความความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($M = 4.68$, $SD = 0.47$) และมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในทุกด้าน โดยเฉพาะประเด็นที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนาน กระตุ้นความสนใจในการเรียน ($M = 4.77$, $SD = 0.43$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดหรือฐานเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียนในช่วงวัยนี้ที่ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน การได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการได้ร่วมกันสร้างสรรค์ผลงาน นอกจากนี้ การที่นักเรียนได้ศึกษาดูอย่างงานเขียนที่หลากหลายยังช่วยกระตุ้นความคิดและสร้างแรงบันดาลใจในการเขียนได้มากกว่าการสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky (1978) ที่เน้นความสำคัญของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในการเรียนรู้ โดยเชื่อว่าผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านทางการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ได้แก่ เด็กกับผู้ใหญ่ พ่อแม่ ครูและเพื่อน

ในขณะที่เด็กอยู่ในบริบทของสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Content) ในทุกชั้นเรียน สอดคล้องกับ Khammanee (2016) อธิบายว่า ความรู้เป็นผลมาจากกระบวนการทางสังคมและการมีปฏิสัมพันธ์หลายอย่าง โดยกระบวนการเรียนรู้ของทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($M = 4.61$, $SD = 0.51$) โดยประเด็นที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเขียนเรียงความได้ดีขึ้น ($M = 4.70$, $SD = 0.47$) สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนตระหนักถึงพัฒนาการของตนเองและสามารถประเมินได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของตนเองได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในข้อที่ 1 ที่พบว่าคะแนนความสามารถด้านการเขียนเรียงความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การที่นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีพัฒนาการที่ดีขึ้นนี้ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยสร้างแรงจูงใจภายในให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนเรียงความต่อไปในอนาคต สอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ Bandura (1997) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจของมนุษย์มาจากความเชื่อในความสามารถของตนเอง (Self Efficacy) ถ้าเชื่อว่าทำได้ก็จะพยายามและไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในชีวิตและการเรียนรู้

ด้านเนื้อหา แม้จะได้คะแนนความคิดเห็นต่ำที่สุดในสามด้าน แต่ยังอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($M = 4.48$, $SD = 0.50$) โดยประเด็นที่ได้คะแนนสูงสุด คือ แบบฝึกการเขียนเรียงความมีจำนวนเพียงพอต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ($M = 4.58$, $SD = 0.50$) แสดงให้เห็นว่าการออกแบบแบบฝึกและตัวอย่างเรียงความมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียน แต่อย่างไรก็ตามการที่ด้านเนื้อหาได้คะแนนต่ำกว่าด้านอื่น ๆ อาจเป็นเพราะเนื้อหาในการเขียนเรียงความเป็นเรื่องที่ท้าทายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และต้องอาศัยการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การคัดเลือกตัวอย่างเรียงความที่มีความหลากหลายและทันสมัยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ Vongvirulh (2020) ที่พบว่าทำให้ผู้เรียนได้สัมผัสตัวอย่างงานเขียนแบบเฉพาะเจาะจงและมีความหลากหลายถือเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้

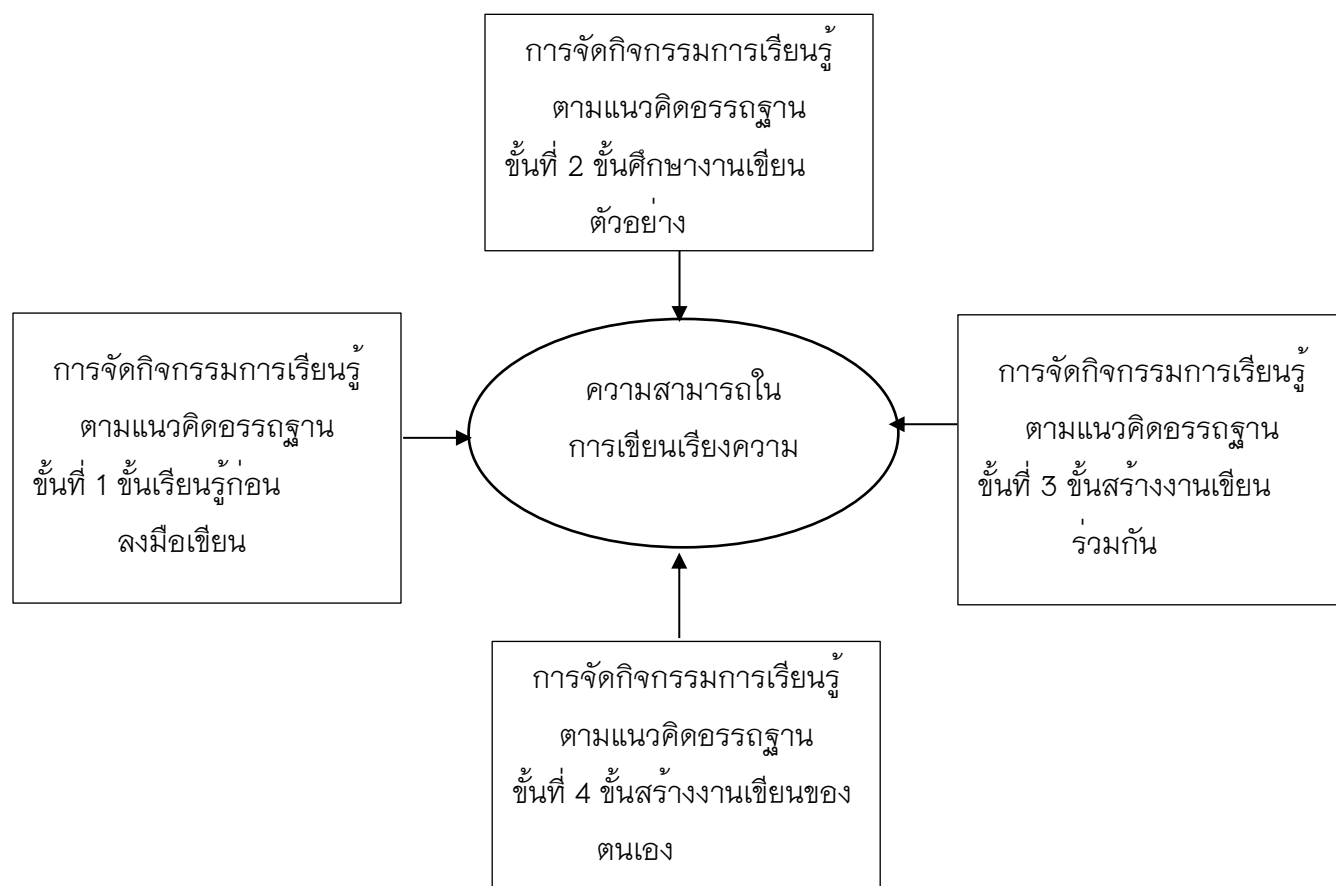
นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักเรียน พบประเด็นที่น่าสนใจ 2 ประการ คือ นักเรียนชื่นชอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และนักเรียนคิดว่าตนเองมีความสามารถในการเขียนเรียงความมากขึ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานสามารถพัฒนาทั้งด้านทักษะความสามารถและด้านเจตคติไปพร้อมกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Halliday (1985) ที่เน้นการเรียนรู้ภาษาในบริบทที่มีความหมายและเชื่อมโยงกับประสบการณ์จริง

ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน สะท้อนให้เห็นว่า แนวคิดนี้ไม่เพียงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความสูงขึ้นเท่านั้น

แต่ยังช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และที่สำคัญคือช่วยให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเขียนเรียงความ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chueavangkham (2017) ที่พบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนการเขียนจดหมายสมัครงานโดยใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการมาตรฐานมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chuaklang (2015) ที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการสอนเขียนแบบมาตรฐานอยู่ในระดับดีมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากแนวคิดของ Vygotsky ที่กล่าวถึงข้างต้น ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้อื่น ๆ ที่สำคัญโดยเฉพาะทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยการสังเกตตัวแบบของ Bandura (1986) ที่เน้นว่าการเรียนรู้ส่วนใหญ่ของมนุษย์เกิดจากการสังเกตและเลียนแบบจากตัวแบบ ซึ่งสัมพันธ์กับขั้นตอนการศึกษางานเขียนตัวอย่างในกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดมาตรฐาน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ของ Piaget (1972) ที่เชื่อว่าผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการมี ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสะท้อนให้เห็นในขั้นตอนการสร้างงานเขียนของตนเอง รวมถึงทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) ของ Johnson & Johnson (2009) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มในการพัฒนาทักษะทางสังคมและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการสร้างงานเขียนร่วมกันในแนวคิดมาตรฐานที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากแนวคิดและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดมาตรฐานในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มี 4 ขั้น ตามภาพ ดังนี้

ภาพที่ 2 แผนภาพองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีรายละเอียด ดังนี้

1. ชั้นเรียนรู้ก่อนลงมือเขียน ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างเรียงความที่มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อผู้เรียนจะได้เขียน จากนั้นให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตัวอย่างเรียงความนั้นตามความรู้และความเข้าใจของผู้เรียนเพื่อเป็นการสร้างความรู้ก่อนการเขียนให้กับผู้เรียน

2. ชั้นศึกษางานเขียนตัวอย่าง ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความเหมาะสม จากนั้นนำตัวอย่างเรียงความในหัวข้อที่คล้ายกันกับตัวอย่างเรียงความในชั้นที่ 1 จำนวนสองตัวอย่างให้ผู้เรียนทุกกลุ่มได้ศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเห็นต้นแบบงานเขียนที่มีคุณภาพ โดยให้พิจารณาในประเด็นต่าง ๆ ของเรียงความทั้งสองเรื่อง ได้แก่ ด้านองค์ประกอบ ด้านเนื้อหา ด้านกลวิธีการนำเสนอ ด้านการใช้ภาษาและด้านอักขรวิธีเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างของตัวอย่างเรียงความทั้งสองตัวอย่าง ส่งผลให้ผู้เรียนมีแนวทางในการสร้างงานเขียนเรียงความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ขั้นสร้างงานเขียนร่วมกัน ผู้สอนให้ผู้เรียนทุกกลุ่มใช้ความรู้ที่ได้เรียนรู้ในชั้นที่ 1 และ 2 สร้างงานเขียนร่วมกัน โดยให้ผู้เรียนทุกกลุ่มได้ฝึกวางโครงเรื่องและเลือกใช้ภาษาตามตัวอย่างเรียงความที่ได้ศึกษาในหัวข้อ ที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งหัวข้อนั้นจะมีลักษณะคล้ายกันกับตัวอย่างเรียงความที่ผู้สอนนำมาให้ผู้เรียนได้ศึกษา โดยในขั้นนี้จะมีครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกับผู้เรียนตลอดเวลา เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นในการเขียนเรียงความกับผู้อื่น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองในการสร้างงานเขียนได้อย่างกว้างขวางและยังฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความมั่นใจในการเขียนเรียงความเพิ่มขึ้น

4. ขั้นสร้างงานเขียนของตนเอง ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนสร้างงานเขียนเรียงความของตนเองเป็นรายบุคคล โดยใช้ความรู้ที่ได้เรียนรู้ในชั้นที่ 1-3 มาปรับใช้ในการสร้างงานเขียนของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการเขียนเรียงความได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีผู้สอนให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขผลงานเพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความของผู้เรียนต่อไป

สรุป

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดมาตรฐานเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการผสมผสานการศึกษาตัวอย่างงานเขียน การทำงานร่วมกัน และการฝึกเขียนด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทั้งด้านทักษะการเขียนและเจตคติที่ดีต่อการเขียน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเขียนในระดับที่สูงขึ้นและนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผู้สอนควรคัดเลือกตัวอย่างเรียงความที่มีความหลากหลายและทันสมัย เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์และแนวคิดใหม่ ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงการเขียนกับชีวิตจริงได้ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยด้วยการปรับใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน ไปใช้พัฒนาความสามารถในการเขียนประเภทอื่น ๆ เช่น การเขียนสารคดี การเขียนเชิงสร้างสรรค์ การเขียนโน้มน้าวใจ เป็นต้น

2.2 การวิจัยด้วยการปรับใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน สามารถปรับใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเรื่องการเขียนให้มากขึ้น

2.3 การวิจัยด้วยการปรับใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาภาษาอังกฤษ อาจนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

References

- Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. Prentice Hall.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. W.H. Freeman and Company.
- Boonchai, K. (2023). *The development of nonfiction writing ability of Mathayomsuksa 4 students by using genre-based learning combined with round table techniques* [Master's thesis, Silpakorn University].
- Chanphen, N. (1999). *Thai language usage*. Ton-Or.
- Chuaiklang, N. (2015). *Genre-based approach in improving students' cause and effect English writing ability* [Master's thesis, Mahasarakham University].
- Chueavangkham, W. (2017). *Using genre-based teaching activities to develop application letter writing abilities for high vocational certificate students* [Master's thesis, Mahasarakham University].
- Derewianka, B. (2012). Knowledge about language in the Australian curriculum: English. *Australian Journal of Language and Literacy*, 35(2), 127–146.
- Feez, S. (1998). *Text-based syllabus design*. National Centre for English Language Teaching and Research, Macquarie University.
- Halliday, M. A. K., & Hasan, R. (1985). *Language, context, and text: Aspects of language in a social-semiotic perspective*. Deakin University Press.

- Hammond, J., Burns, A., Joyce, H., Brosnan, D., & Gerot, L. (1992). *English for social purposes: A handbook for teachers of adult literacy*. National Centre for English Language Teaching and Research, Macquarie University.
- Intharakasem, C. (2020). *Development of an instructional model based on resource-based learning with genre-based approach to enhance academic writing ability of undergraduate students* [Doctoral dissertation, Srinakharinwirot University].
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2009). An educational psychology success story: Social interdependence theory and cooperative learning. *Educational Researcher*, 38(5), 365–379.
- Khammanee, T. (2016). *Science of teaching: Knowledge for managing efficient learning processes*. Chulalongkorn University Press.
- Khattiya, S. (2009). *The science of writing: Revised edition* (2nd ed.). Educational Broadcasting Station of Thailand, The Government Public Relations Department.
- Martin, J. R., & Rose, D. (2008). *Genre relations: Mapping culture*. Equinox.
- Piaget, J. (1972). *The psychology of the child*. Basic Books.
- Sriyapai, W. (2014). *Writing for communication* (2nd ed.). Chulalongkorn University Press.
- Tiangtong, S. (2020). *The development of learning activities on the genre-based approach for essay writing ability promoting of Prathomsuksa 6 students* [Master's thesis, Naresuan University].
- Vongvirulh, S. (2020). *The development of instructional model for business English writing based on genre-based approach and lexical bundles for undergraduate students* [Doctoral dissertation, Silpakorn University].
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.